

USTAWA

z dnia 7 czerwca 2002 r.

o zniesieniu Generalnego Inspektora Celnego, o zmianie ustawy o kontroli skarbowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Art. 1. Ustawa reguluje zasady i tryb zniesienia Generalnego Inspektora Celnego i podległych mu organów, zasady przeniesienia zadań i kompetencji znoszonych organów Inspekcji Celnej, a także zmiany w zadaniach i kompetencji kontroli skarbowej.

Art. 2. 1. Znosi się:

- 1) centralny organ administracji rządowej — Generalnego Inspektora Celnego,
- 2) terenowe organy administracji rządowej — regionalnych inspektorów celnych,
- 3) inspektorów kontroli skarbowej, jako organy kontroli skarbowej.

2. Likwiduje się:

- 1) Generalny Inspektorat Celny — urząd obsługujący Generalnego Inspektora Celnego,
- 2) regionalne inspektoraty celne — urzędy obsługujące regionalnych inspektorów celnych.

3. Dotychczasowe zadania i kompetencje Inspekcji Celnej przechodzą do zakresu działania organów kontroli skarbowej, z wyjątkiem zadań w zakresie rozpozna-

wania, zapobiegania, wykrywania i zwalczania przestępstw i wykroczeń w zakresie nielegalnego obrotu z zagranicą środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, bronią i materiałami jądrowymi i promieniotwórczymi oraz wprowadzania na polski obszar celny odpadów szkodliwych i substancji niebezpiecznych, ściganych na podstawie odrębnych przepisów.

4. Dotychczasowe zadania i kompetencje inspektorów kontroli skarbowej jako organów kontroli skarbowej w zakresie postępowania kontrolnego przejmują odpowiednio — Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej oraz nowo utworzone organy kontroli skarbowej — dyrektorzy urzędów kontroli skarbowej.

Art. 3. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1103 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 14, poz. 143, Nr 81, poz. 877 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365 i Nr 74, poz. 676) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Celem kontroli skarbowej jest również badanie zgodności z prawem gospodarowania mieniem

innych państwowych osób prawnych, przeciwdziałanie i zwalczanie naruszeń prawa obowiązującego w zakresie obrotu towarowego z zagranicą i obrotu towarami przywożonymi z zagranicy oraz zapobieganie i ujawnianie przestępstw określonych w art. 228—231 Kodeksu karnego wśród osób zatrudnionych lub pełniących służbę w jednostkach organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.”;

2) w art. 2:

a) w ust. 1:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kontrola celowości i zgodności z prawem gospodarowania środkami publicznymi oraz środkami pochodzącymi z Unii Europejskiej i międzynarodowych instytucji finansowych, podlegającymi zwrotowi, z wyłączeniem środków zaliczanych do dochodów własnych jednostek samorządu terytorialnego,”

— po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) kontrola zgodności z prawem przywozu towarów dopuszczonych do obrotu na polskim obszarze celnym lub mających inne przeznaczenie celne oraz wywozu za granicę, a także kontrola i ujawnianie towarów nielegalnie wprowadzonych na polski obszar celny,”

— dodaje się pkt 6—8 w brzmieniu:

„6) prowadzenie działalności analitycznej i prognostycznej w odniesieniu do negatywnych zjawisk występujących w obszarze właściwości kontroli skarbowej oraz przedstawianie w tym zakresie informacji i analiz organom administracji rządowej,

7) ujawnianie składników majątkowych podmiotów zobowiązanych do uiszczenia należności publicznych lub podejrzanych o czyny zagrożone karą grzywny lub karami pieniężnymi, w celu zapewnienia skuteczności poboru tych należności oraz wykonania orzeczeń lub mandatów karnych,

8) kontrola oświadczeń o stanie majątkowym osób — obowiązanych, na podstawie odrębnych przepisów, do ich składania — zatrudnionych lub pełniących służbę w jednostkach organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.”,

b) w ust. 2 wyraz „gminy” zastępuje się wyrazami „jednostek samorządu terytorialnego”;

3) w art. 3:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) kontrolę dewizową,”

b) dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) rozpoznawanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw i wykroczeń związanych z obrotem z zagranicą towarami i technologiami objętymi kontrolą międzynarodową, naru-

szających prawa ochrony dóbr kultury narodowej, narodowego zasobu archiwalnego i ochrony własności intelektualnej, wprowadzania na polski obszar celny i wyprowadzania z tego obszaru środków płatniczych pochodzących z przestępstw, a także ściganych na mocy umów i porozumień międzynarodowych,

5) zapobieganie i ujawnianie przestępstw, o których mowa w art. 228—231 Kodeksu karnego, popełnianych przez osoby zatrudnione lub pełniące służbę w jednostkach organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.”;

4) w art. 4 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wydatkujący, przekazujący i otrzymujący środki, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2,”

b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) osoby zatrudnione lub pełniące służbę w jednostkach organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, zobowiązane, na podstawie odrębnych przepisów, do składania oświadczeń o stanie majątkowym.”;

5) w art. 6:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Czynności związane z realizacją zadań ustawowych wykonują inspektorzy kontroli skarbowej i pracownicy jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej, zwani dalej odpowiednio «inspektorami» i «pracownikami». Inspektorzy i pracownicy, wykonując czynności służbowe, posługują się legitymacjami służbowymi i znakami identyfikacyjnymi.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Inspektorzy prowadzą postępowanie przygotowawcze, w trybie i na zasadach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego, Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia i Kodeksu karnego skarbowego, w sprawach z zakresu kontroli skarbowej.”,

c) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Inspektorów powołuje i odwołuje Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, wzory legitymacji służbowych i znaków identyfikacyjnych, organy właściwe do ich wydawania, sposób ich wydawania, wymiany, składania do depozytu i zwrotu oraz posługiwania się nimi, uwzględniając w szczególności zapewnienie właściwej ich ochrony.”;

6) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Organy administracji rządowej i samorządowej oraz inne państwowe, gminne, powiatowe i wojewódzkie jednostki organizacyjne są obowiązane współdziałać, nieodpłatnie udostępniać informacje oraz udzielać pomocy organom kon-

troli skarbowej oraz inspektorom i pracownikom przy wykonywaniu zadań określonych w ustawie.

2. Organy kontroli skarbowej są uprawnione do korzystania z informacji gromadzonych przez organy celne i podatkowe, w tym również z danych w formie zapisu informatycznego, z zastrzeżeniem zachowania zasad określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych.
3. Organy kontroli skarbowej współpracują z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych.
4. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb współdziałania organów kontroli skarbowej oraz inspektorów i pracowników z organami i jednostkami, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając konieczność zapewnienia skuteczności kontroli skarbowej.”;

7) po art. 7 dodaje się art. 7a i 7b w brzmieniu:

„Art. 7a. Organy kontroli skarbowej współpracują i współdziałają z innymi organami i instytucjami państwowymi oraz zagranicznymi, w tym z organami odpowiedzialnymi za ochronę interesów finansowych Unii Europejskiej, a także z organizacjami międzynarodowymi w zakresie niezbędnym dla realizacji zadań ustawowych.

Art. 7b. Organy kontroli skarbowej mogą zbierać i wykorzystywać w celu realizacji ustawowych zadań informacje, w tym dane osobowe, oraz przetwarzać je w rozumieniu przepisów o ochronie danych osobowych, także bez wiedzy i zgody osoby, której dane te dotyczą. Administrator danych jest obowiązany udostępnić dane osobowe na podstawie imiennego upoważnienia organu kontroli skarbowej, okazanego przez inspektora lub pracownika wraz z legitymacją służbową. Informacja o udostępnieniu tych danych podlega ochronie zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.”;

8) w art. 8:

a) w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2) Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej jako organ wyższego stopnia nad dyrektorami urzędów kontroli skarbowej,
- 3) dyrektor urzędu kontroli skarbowej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

- „1a. Wyłączenie organu kontroli skarbowej następuje z przyczyn określonych w art. 130 § 1 pkt 1—4, 6 i 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122,

poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452).”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dyrektorów urzędów kontroli skarbowej powołuje spośród inspektorów oraz odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.”;

9) art. 9 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 9. 1. Jednostkami organizacyjnymi kontroli skarbowej są urzędy kontroli skarbowej i urząd obsługujący ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, siedziby i terytorialny zasięg działania urzędów kontroli skarbowej, biorąc pod uwagę administracyjny podział kraju.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, organizację urzędów kontroli skarbowej, zapewniając sprawne wykonywanie zadań kontroli skarbowej.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze zarządzenia, nadaje statut urzędom kontroli skarbowej.”;

10) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

- „Art. 9a. 1. Właściwość miejscową dyrektorów urzędów kontroli skarbowej określa się według terytorialnego zasięgu działania urzędu kontroli skarbowej.
2. Właściwość miejscowa i zakres zadań organów kontroli skarbowej są ustalane z uwzględnieniem również zadań i terytorialnego zasięgu działania organów kontroli skarbowej określonych w przepisach odrębnych, w szczególności przepisach o wprowadzeniu programów pilotażowych, określonych w art. 5 ust. 1a i 1b ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. Nr 106, poz. 489, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804).
3. Jeżeli podmiot posiada oddziały (zakłady) na terenie działania innego urzędu kontroli skarbowej niż właściwy dla siedziby tego podmiotu, do przeprowadzenia czynności kontrolnych w tym oddziale (zakładzie) uprawniony jest również inspektor upoważniony przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej właściwego ze względu na miejsce położenia tego oddziału (zakładu).
4. Organ kontroli skarbowej właściwy miejscowo w dniu wszczęcia postępowania kontrolnego pozostaje właściwy

aż do dnia jego zakończenia, chociażby w toku postępowania zmieniły się podstawy właściwości.

5. Jeżeli kontrola dotyczy okresu, w którym właściwym miejscowo był inny organ kontroli skarbowej niż w dniu wszczęcia postępowania kontrolnego, właściwym do prowadzenia postępowania za cały okres objęty kontrolą jest dyrektor urzędu kontroli skarbowej właściwy miejscowo w dniu wszczęcia tego postępowania.
6. Inspektorzy prowadzą czynności kontrolne według terytorialnego zasięgu działania urzędów kontroli skarbowej, w których są zatrudnieni.
7. Inspektorzy zatrudnieni w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych są upoważnieni do prowadzenia czynności kontrolnych na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
8. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej może upoważnić inspektora zatrudnionego w urzędzie kontroli skarbowej do przeprowadzenia czynności kontrolnych poza obszarem terytorialnego zasięgu działania tego urzędu.”;

11) w art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej sprawuje nadzór nad działalnością dyrektorów urzędów kontroli skarbowej, inspektorów zatrudnionych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz pracowników operacyjnych w zakresie realizacji zadań określonych w ustawie.”,

b) w ust. 2:

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) upoważnia inspektorów i pracowników zatrudnionych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych do przeprowadzania czynności kontrolnych, a także, w uzasadnionych przypadkach, decyduje o zmianie inspektora lub pracownika prowadzącego czynności kontrolne,”

— po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) wydaje decyzje i wyniki kontroli w sprawach określonych w ustawie oraz może upoważnić inspektora do wydania decyzji lub wyniku kontroli w jego imieniu,”

— pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) upoważnia inspektorów i pracowników zatrudnionych w urzędach kontroli skarbowej do przeprowadzania czynności kontrolnych poza obszarem terytorialnego zasięgu działania danego urzędu,”

— dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) ustala zasady i kryteria dokonywania ocen kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 39 ust. 2a.”,

c) w ust. 3 wyrazy „jednostki organizacyjnej wyodrębnionej w tym celu w strukturze Ministerstwa Finansów” zastępuje się wyrazami „komórki organizacyjnej wyodrębnionej w tym celu w strukturze urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych”;

12) w art. 11:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dyrektor urzędu kontroli skarbowej kieruje pracą urzędu kontroli skarbowej.”,

b) w ust. 2:

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) upoważnia inspektorów i pracowników do przeprowadzenia czynności kontrolnych,”

— po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) wydaje decyzje i wyniki kontroli w sprawach określonych w ustawie, a w szczególności uzasadnionych przypadkach może upoważnić inspektora do wydawania decyzji lub wyniku kontroli w jego imieniu,”

— pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dokonuje, w szczególności uzasadnionych przypadkach, zmiany inspektora lub pracownika prowadzącego czynności kontrolne,”;

13) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Uprawnienia kontroli skarbowej oraz zasady użycia środków przymusu bezpośredniego i broni palnej

Art. 11a. 1. Inspektorzy i pracownicy wykonujący czynności związane z realizacją zadań ustawowych, określonych w art. 2 i 3 ustawy, mają prawo do:

- 1) legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości,
- 2) zatrzymywania i przeszukiwania osób oraz przeszukiwania pomieszczeń, bagażu i ładunku w trybie i przypadkach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego i Kodeksu karnego skarbowego,
- 3) zatrzymywania pojazdów i innych środków przewozowych w celu przeprowadzenia kontroli przewożonych towarów lub dokumentów przewozowych dotyczących tych towarów, a także badania towarów i pobierania ich próbek, oraz przeprowadzenia kontroli rodzaju używanego paliwa przez pobranie próbek paliwa ze zbiornika pojazdu mechanicznego,
- 4) zwracania się o niezbędną pomoc do innych jednostek organizacyjnych, przedsiębiorców i organizacji społecznych, jak również zwracania się

w nagłych wypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy, w ramach obowiązujących przepisów prawa.

2. Jeżeli przy dokonywaniu czynności służbowych zaistniała konieczność zdjęcia nałożonych uprzednio zamknięć celnych, inspektorzy i pracownicy mają obowiązek ponownego nałożenia zamknięć celnych i odnotowania tego faktu w treści odpowiedniego dokumentu.
3. Osoba posiadająca towary jest zobowiązana, na jej koszt, do wykonywania czynności umożliwiających przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 3, a w szczególności do rozładowania, okazania oraz załadowania towaru po zakończeniu czynności.
4. Osobie przysługuje zażalenie do Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej na zasadność lub sposób dokonania czynności, o której mowa w ust. 3.

Art. 11b. 1. W toku wykonywania czynności służbowych inspektorzy i pracownicy są zobowiązani do poszanowania godności człowieka oraz respektowania innych praw i wolności obywatelskich.

2. Inspektorzy i pracownicy są zobowiązani do wykonywania czynności służbowych w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste i majątkowe osób i przedsiębiorców, których te czynności dotyczą.
3. Zatrzymanie osoby może być zastosowane tylko wówczas, gdy inne środki pozostające w dyspozycji organów kontroli skarbowej, inspektorów i pracowników są bezcelowe lub okazały się nieskuteczne.
4. W razie uzasadnionej potrzeby zatrzymaną osobę należy niezwłocznie poddać badaniu lekarskiemu lub udzielić jej pierwszej pomocy medycznej.
5. Zatrzymanie pojazdów mechanicznych i innych środków przewozowych może być dokonywane tylko przez umundurowanych inspektorów i pracowników, znajdujących się w pobliżu oznakowanego pojazdu służbowego.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób oznakowania pojazdów służbowych, uwzględniając w szczególności zapewnienie jednoznacznej identyfikacji pojazdów.

Art. 11c. 1. Na sposób prowadzenia czynności, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1 i 3, przysługuje zażalenie do właściwego miejscowo prokuratora rejonowego.

2. Z czynności wymienionych w art. 11a ust. 1 pkt 2—4 sporządza się protokół, a z czynności wymienionej w art. 11a ust. 1 pkt 1 — notatkę służbową.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb wykonywania czynności, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1—3 i ust. 2, a także sposób i tryb współpracy z Policją w tym zakresie, uwzględniając w szczególności zapewnienie ich sprawności i skuteczności oraz zasady zatrzymywania pojazdów obowiązujące w Policji.

Art. 11d. 1. Inspektorzy i pracownicy mogą stosować środki przymusu bezpośredniego wobec osób niepodporządkowujących się ich poleceniom wydanym w celu realizacji zadań określonych w art. 11g ust. 1.

2. Środki przymusu bezpośredniego mogą być użyte jedynie w zakresie niezbędnym do osiągnięcia podporządkowania się poleceniom, o których mowa w ust. 1, lub do skutecznego odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na inspektora lub inną osobę.

3. Dopuszczalne jest stosowanie tylko takich środków przymusu bezpośredniego, jakie odpowiadają potrzebom wynikającym z istniejącej sytuacji, i pod warunkiem, że w inny dostępny w tej sytuacji sposób nie można skutecznie oraz bezpiecznie wykonać czynności służbowych.

Art. 11e. 1. Uprawnia się inspektorów i pracowników do stosowania następujących środków przymusu bezpośredniego:

- 1) siły fizycznej,
- 2) indywidualnych technicznych i chemicznych środków lub urządzeń przeznaczonych do obezwładniania i konwojowania osób albo do zatrzymywania oraz unieruchamiania pojazdów mechanicznych i innych środków przewozowych.

2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, warunki i sposoby użycia środków przymusu bezpośredniego, a także szczegółowe rodzaje i tryb wyposażania w środki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględniając zapewnienie możliwie najmniejszej dolegliwości dla osób.

Art. 11f. 1. Jeżeli środki przymusu bezpośredniego wymienione w art. 11e ust. 1 okazały się niewystarczające lub ich użycie ze względu na okoliczności danego zdarzenia nie jest możliwe, inspektor i pracownik ma prawo użycia broni palnej wyłącznie:

- 1) w celu odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność własną lub innej osoby oraz w celu przeciwdziałania czynnościom zmierzającym w oczywisty sposób bezpośrednio do takiego zamachu,
 - 2) przeciwko osobie niepodporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrozić może życiu, zdrowiu lub wolności inspektora, pracownika albo innej osoby,
 - 3) przeciwko osobie, która usiłuje bezprawnie i przemocą odebrać broń palną inspektorowi, pracownikowi lub innej osobie uprawnionej do posiadania broni palnej,
 - 4) w celu odparcia niebezpiecznego, bezpośredniego i gwałtownego zamachu na obiekty administracji skarbowej,
 - 5) w bezpośrednim pościgu za osobą, wobec której użycie broni było dopuszczalne w przypadkach określonych w pkt 1—3.
2. Użycie broni palnej powinno nastąpić w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę osobie, przeciwko której użyto broni, i nie może zmierzać do pozbawienia tej osoby życia ani narażać osób postronnych na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia.
3. W broń palną może być wyposażony, przeszkolony w zakresie związanym z jej użytkowaniem, inspektor i pracownik zatrudniony w wyodrębnionej komórce, o której mowa w art. 11g ust. 1.
4. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i sposób postępowania przy użyciu broni palnej, biorąc pod uwagę użycie jej jako środka ostatecznego.
- Art. 11g. 1. Uprawnienia, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 2 i 3 oraz art. 11d ust. 1, art. 11e ust. 1 i art. 11f ust. 1, przysługują inspektorom i pracownikom zatrudnionym w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych kontroli skarbowej wyłącznie przy realizacji zadań określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1a, 2a, 4 i 7 oraz art. 3 pkt 4. Inspektorom i pracownikom tym przysługuje umundurowanie służbowe i broń służbowa.
2. Osoby zatrudnione w wyodrębnionych komórkach kontroli skarbowej, o których mowa w ust. 1, muszą odpowiadać kryteriom określonym w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676 i Nr 81, poz. 731).
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia:
- 1) tryb tworzenia i wykaz wyodrębnionych komórek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1, oraz liczbę zatrudnionych w nich inspektorów i pracowników, uwzględniając potrzeby wynikające z konieczności zapewnienia właściwej realizacji zadań ustawowych,
 - 2) tryb naboru do komórek, o których mowa w ust. 1, w sposób uwzględniający szczególny charakter zadań w nich wykonywanych oraz umożliwiający sprawdzenie posiadania przez kandydatów predyspozycji do wykonywania zadań służbowych.
4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, wzory umundurowania oraz kryteria i tryb przydziału broni służbowej i umundurowania, z uwzględnieniem ilości i rodzajów składników umundurowania oraz okresu ich używalności.”;
- 14) w art. 12 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Kontrola skarbowa może być również prowadzona poza planem kontroli, w oparciu o uzyskane informacje lub materiały albo przeprowadzone analizy.”;
- 15) art. 13 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 13. 1. Wszczęcie postępowania kontrolnego, z zastrzeżeniem art. 14 ust. 1, następuje w formie postanowienia.
2. Datą wszczęcia postępowania kontrolnego jest dzień doręczenia kontrolowanemu postanowienia o wszczęciu postępowania kontrolnego, z zastrzeżeniem art. 14 ust. 1.
3. Czynności kontrolne przeprowadza inspektor wraz z upoważnionymi pracownikami po doręczeniu kontrolowanemu upoważnienia do przeprowadzenia czynności kontrolnych oraz okazaniu legitymacji służbowych i znaków identyfikacyjnych.
4. W czynnościach, o których mowa w ust. 3, mogą uczestniczyć osoby uprawnione na podstawie ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, a w przypadku dokonywania kontroli środków przekazanych Rzeczypospolitej Polskiej przez instytucje Unii Europejskiej — przedstawiciele organów Unii Europejskiej.
5. Jeżeli kontrolowanym jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna niema-

- jąca osobowości prawnej, doręcza się upoważnienie oraz okazuje legitymację i znak identyfikacyjny członkowi zarządu, wspólnikowi lub innej osobie upoważnionej do reprezentowania lub prowadzenia spraw kontrolowanego.
6. W razie nieobecności kontrolowanego lub osób, o których mowa w ust. 5, doręcza się upoważnienie oraz okazuje się legitymacje służbowe i znaki identyfikacyjne — pracownikowi lub innej osobie wykonującej czynności na rzecz kontrolowanego w miejscu wszczęcia postępowania lub czynności kontrolnych; z czynności tej sporządza się protokół i przedstawia się niezwłocznie kontrolowanemu.
7. Upoważnienie do przeprowadzenia czynności kontrolnych jest wydawane przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej lub Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej i określa:
- 1) imię i nazwisko inspektora, imiona i nazwiska pracowników, wykonujących czynności kontrolne, a także osób, o których mowa w ust. 4, jeżeli osoby takie będą brać udział w czynnościach kontrolnych,
 - 2) numer legitymacji służbowej inspektora i upoważnionych pracowników,
 - 3) oznaczenie kontrolowanego,
 - 4) termin ważności upoważnienia,
 - 5) zakres kontroli,
 - 6) prawa i obowiązki kontrolowanego.”;
- 16) w art. 14:
- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Jeżeli okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne podjęcie kontroli, postępowanie kontrolne może być wszczęte po okazaniu legitymacji służbowej i znaku identyfikacyjnego kontrolowanemu lub osobom wymienionym w art. 13 ust. 6.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, kontrolowanemu należy niezwłocznie doręczyć postanowienie o wszczęciu postępowania kontrolnego oraz upoważnienie do przeprowadzenia czynności kontrolnych; niedopełnienie tych obowiązków powoduje nieważność postępowania kontrolnego. O nieważności przeprowadzonego postępowania kontrolnego informuje się kontrolowanego, a materiały pochodzące z kontroli zostają zniszczone.”,
- b) w ust. 3 wyrazy „ust. 2” zastępuje się wyrazami „ust. 6”,
- c) w ust. 5 użyty dwukrotnie wyraz „inspektor” zastępuje się wyrazami „organ kontroli skarbowej”;
- 17) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:
- „Art. 14a. 1. Na żądanie organu kontroli skarbowej podmiot uprawniony, na podstawie odrębnych przepisów, do odebrania oświadczenia o stanie majątkowym jest obowiązany przekazać temu organowi poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię tego oświadczenia — w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania.
2. W postępowaniu w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8, nie stosuje się art. 13 ust. 6, art. 14, art. 20 ust. 2 i art. 27 ust. 1 pkt 7.”;
- 18) w art. 15 w ust. 1 wyrazy „na zawiadomieniu o wszczęciu postępowania” zastępuje się wyrazami „na upoważnieniu do przeprowadzenia czynności kontrolnych”;
- 19) w art. 16:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Czynności kontrolne przeprowadzane są w godzinach prowadzenia działalności, przede wszystkim w siedzibie kontrolowanego, w miejscu przechowywania dokumentacji lub jej prowadzenia oraz w innych miejscach związanych z prowadzoną przez kontrolowanego działalnością gospodarczą, a w przypadku kontroli oświadczeń o stanie majątkowym — przede wszystkim w jednostce organizacyjnej kontroli skarbowej.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Na żądanie inspektora kontrolowany będący osobą fizyczną jest obowiązany złożyć oświadczenie o stanie majątkowym na określony dzień, w postępowaniu w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8, lub jeżeli z toczącego się postępowania wynika, że nie ujawnił wszystkich obrotów lub przychodów mających istotne znaczenie dla ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego. Przepis art. 233 Kodeksu karnego stosuje się, o czym należy pouczyć kontrolowanego.”,
- c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio w postępowaniu w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8.”;
- 20) w art. 17:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Czynności określone w ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8 kontrolowany jest obowiązany wykonać nieodpłatnie.”,
- b) w ust. 5 skreśla się wyrazy „pkt 1”;
- 21) w art. 18 skreśla się ust. 2;
- 22) w art. 20 w ust. 2 wyrazy „art. 9 ust. 4” zastępuje się wyrazami „art. 9a ust. 1”;
- 23) w art. 21:
- a) w ust. 1 wyraz „wyniku” zastępuje się wyrazem „ustaleń”,
- b) w ust. 4 wyrazy „ust. 1” zastępuje się wyrazami „ust. 1—3”;

- 24) w art. 22 w ust. 2 po wyrazach „podpisania protokołu” dodaje się wyrazy „, a w przypadku protokołu badania dokumentów i ewidencji w terminie 14 dni,”;
- 25) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Po rozpatrzeniu przez inspektora zastrzeżeń, o których mowa w ust. 1, organ kontroli skarbowej wydaje:
1) decyzję lub decyzje w rozumieniu ustawy — Ordynacja podatkowa — gdy ustalenia dotyczą podatków i innych należności budżetowych, których określanie lub ustalanie należy do właściwości urzędów skarbowych,
2) wynik kontroli — gdy ustalenia dotyczą nieprawidłowości innych niż wymienione w pkt 1, w szczególności w zakresie oświadczeń o stanie majątkowym lub gdy nieprawidłowości nie stwierdzono, albo gdy ustalenia dotyczą należności celnych.”;
- 26) art. 26 otrzymuje brzmienie:
„Art. 26. 1. Od decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 2 pkt 1, służy odwołanie do właściwej izby skarbowej — jeżeli decyzję wydał dyrektor urzędu kontroli skarbowej.
2. Od decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 2 pkt 1, wydanej przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej oraz od decyzji, o której mowa w ust. 3, nie służy odwołanie, jednakże stronie służy wniosek do tego organu o ponowne rozpatrzenie sprawy.
3. Do uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznej dyrektora urzędu kontroli skarbowej lub Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej właściwy jest Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej; w sprawach o wznowienie postępowania zakończono decyzją ostateczną Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej właściwy jest ten organ.
4. Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stosuje się odpowiednio przepisy ustawy — Ordynacja podatkowa dotyczące odwołań.”;
- 27) w art. 27:
a) w ust. 1 w pkt 8 wyraz „inspektora” zastępuje się wyrazami „organu kontroli skarbowej”,
b) w ust. 2 po wyrazach „Wynik kontroli” dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 2a,”
c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Wynik kontroli zawierający ustalenia w zakresie:
1) należności celnych — doręcza się właściwemu naczelnikowi urzędu celnego i kontrolowanemu,
2) oświadczenia o stanie majątkowym — doręcza się kontrolowanemu.”,
d) w ust. 3 po wyrazie „obowiązany” dodaje się wyrazy „, z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w ust. 2a”;
- 28) w art. 31 po wyrazach „stosuje się” dodaje się wyraz „odpowiednio”;
- 29) w art. 33:
a) w ust. 1 w zdaniu wstępnym wyrazy „w sprawie karnej skarbowej” zastępuje się wyrazami „w sprawie o przestępstwa i wykroczenia oraz przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe”,
b) w ust. 4 wyrazy „wiadomości stanowiące tajemnicę służbową w rozumieniu przepisów o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej” zastępuje się wyrazami „informacje niejawne stanowiące tajemnicę służbową w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych”;
- 30) w art. 33a:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Z żądaniem sporządzenia i przekazania informacji w zakresie, o którym mowa w art. 33 ust. 1—3, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej lub dyrektor urzędu kontroli skarbowej może wystąpić również w związku z postępowaniem kontrolnym, po uprzednim wezwaniu kontrolowanego do udzielenia informacji z tego zakresu albo do upoważnienia instytucji finansowych do przekazania tych informacji, jeżeli kontrolowany uprzednio:
1) nie wyrazi zgody na udzielenie tych informacji albo
2) nie upoważni organu kontroli skarbowej do wystąpienia do instytucji finansowych wymienionych w art. 33 ust. 1—3 o przekazanie tych informacji, albo
3) w terminie wyznaczonym przez organ kontroli skarbowej nie udzieli informacji lub upoważnienia, o których mowa w pkt 1 lub 2.”,
b) w ust. 2 w pkt 2 w lit. a)—c) wyraz „podatnik” zastępuje się wyrazem „kontrolowany”,
c) w ust. 5 wyrazy „postępowania karnych skarbowych i kontrolnych” zastępuje się wyrazami „postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia oraz przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, a także postępowania kontrolnych”;
- 31) w art. 33b:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W toku postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia oraz o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, prowadzonego przez inspektora, bądź w toku postępowania kontrolnego prowadzonego przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej lub Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej dostęp do informacji, o których mowa w art. 33, przysługuje wyłącznie inspektorowi prowadzącemu postępowanie lub czynności kontrolne oraz właściwym organom kontroli skarbowej.”,

- b) w ust. 2 wyrazy „tajemnicy państwowej i służbowej” zastępuje się wyrazami „informacji niejawnych”,
- c) w ust. 3 wyrazy „karnego skarbowego” zastępuje się wyrazami „w sprawach o przestępstwa i wykroczenia oraz przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe”;
- 32) w art. 34a w ust. 1:
- a) w pkt 1 wyrazy „karnego skarbowego” zastępuje się wyrazami „postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe”,
- b) w pkt 2 wyrazy „karnym skarbowym” zastępuje się wyrazami „postępowaniem w sprawach o przestępstwa i wykroczenia oraz o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe”,
- c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) sądowi administracyjnemu — w razie złożenia przez stronę skargi,”
- d) w pkt 4 wyrazy „ministrowi właściwemu do spraw sprawiedliwości” zastępuje się wyrazami „Ministrowi Sprawiedliwości”,
- e) w pkt 5 w lit. b) wyrazy „Naczelnym Sądem Administracyjnym” zastępuje się wyrazami „sądem administracyjnym”;
- 33) w art. 34b:
- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „, Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej”,
- b) w ust. 3 w pkt 1 skreśla się wyrazy „oraz organom Inspekcji Celnej”,
- c) w ust. 4 po wyrazach „ust. 2” dodaje się wyrazy „i 3”;
- 34) w art. 34c skreśla się wyrazy „oraz w art. 150 § 1 i 2 ustawy karnej skarbowej”;
- 35) w art. 35 wyrazy „dyrektora urzędu” zastępuje się wyrazem „organu”;
- 36) rozdział 3b otrzymuje brzmienie:
- „Rozdział 3b**
- Szczególny nadzór podatkowy**
- Art. 35b. 1. Szczególnemu nadzorowi podatkowemu, z zastrzeżeniem ust. 3, podlega:
- 1) produkcja oraz obrót, w tym eksport i import, wyrobami akcyzowymi określonymi na podstawie art. 35h ust. 1 pkt 1,
 - 2) urządzenie gier w kasynach gry i na automatach, tam gdzie się one znajdują.
2. Szczególny nadzór podatkowy polega na kontroli:
- 1) czynności związanych z produkcją i obrotem wyrobami, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w szczególności wytwarzania, uszlachetniania, przerabiania, zużywania, skażania, rozlewu, przyjmowania, magazynowania, wydawania, przewozu i niszczenia oraz stosowania i oznaczania tych wyrobów znakami skarbowymi akcyzy, zgodnie z odrębnymi przepisami,
 - 2) ilości i jakości wyrobów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przebiegu procesów technologicznych i ruchu towarowego dotyczącego tych wyrobów oraz ich wydajności, ubytków i zużycia,
 - 3) otwarcia i zamknięcia stołów gry w kasynach gry oraz obliczania rezultatów gier na stołach i na automatach,
 - 4) dokumentacji prowadzonej w zakresie, o którym mowa w pkt 1—3.
3. Art. 5 ust. 1 stosuje się odpowiednio.
- Art. 35c. 1. Szczególny nadzór podatkowy wykonują jednostki organizacyjne kontroli skarbowej przez swoich pracowników, zwanych dalej «pracownikami szczególnego nadzoru podatkowego».
2. Czynności kontrolne, o których mowa w art. 35b ust. 2, są wykonywane na podstawie upoważnień wydawanych przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej lub Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.
3. Szczególny nadzór podatkowy może być wykonywany jako nadzór stały.
4. Sprawowanie stałego nadzoru polega na wykonywaniu czynności kontrolnych, o których mowa w art. 35b ust. 2, przez komórkę organizacyjną jednostki organizacyjnej kontroli skarbowej utworzoną w tym celu na terenie podmiotu podlegającego szczególnemu nadzorowi podatkowemu, zwaną dalej «komórką stałego nadzoru».
5. Do wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego stosuje się odpowiednio art. 9a, art. 10 ust. 2 pkt 5 i 7, art. 16—22, art. 34 i art. 34a—34c oraz, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.
- Art. 35d. 1. Pracownicy szczególnego nadzoru podatkowego są uprawnieni do:
- 1) żądania powtórzenia, jeżeli to możliwe, każdej czynności, w wyniku której uzyskuje się dane o przyjmowanych, wydawanych lub wprowadzanych do procesu produkcyjnego surowcach, materiałach, produkcji w toku i półfabrykatów oraz uzyskanych produktach, wyrobach gotowych i wysokości strat produkcyjnych,
 - 2) pobierania próbek surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych w celu ich zbadania,
 - 3) nakładania zabezpieczeń urzędowych na urządzenia, pomieszczenia

i naczynia służące do działalności objętej szczególnym nadzorem podatkowym w celu uniemożliwienia dostępu do ich wnętrza bez uszkodzenia zabezpieczenia urzędowego, a także na dokumentację, o której mowa w art. 35b ust. 2 pkt 4, w celu jej urzędowego uwierzytelnienia,

- 4) uczestniczenia w dokonywanych przez podmiot podlegający szczególnemu nadzorowi podatkowemu czynnościach, o których mowa w art. 35b ust. 2 pkt 1—3,
- 5) żądania zamknięcia dokumentacji, o której mowa w art. 35b ust. 2 pkt 4, w celu umożliwienia porównania rzeczywistego stanu zapasów ze stanem ewidencyjnym.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują pracownikom szczególnego nadzoru podatkowego także w stosunku do podmiotów wykonujących działalność w zakresie, o którym mowa w art. 35b ust. 1, bez zachowania warunków oraz form określonych przepisami prawa.

Art. 35e. 1. Podmioty podlegające szczególnemu nadzorowi podatkowemu są obowiązane zapewnić warunki i środki do sprawnego przeprowadzania kontroli, w tym:

- 1) przestać do urzędu kontroli skarbowej, co najmniej na 14 dni przed rozpoczęciem działalności w zakresie, o którym mowa w art. 35b ust. 1, zgłoszenie oraz dokumentację dotyczącą tej działalności, a w przypadku wznowienia działalności, po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące — zgłoszenie dotyczące wznowienia tej działalności,
- 2) zapewnić warunki do przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia podmiotu,
- 3) przygotować i oznaczyć urządzenia, pomieszczenia i naczynia służące do działalności objętej szczególnym nadzorem podatkowym,
- 4) przechowywać w oddzielnych naczyniach i pomieszczeniach wyroby objęte szczególnym nadzorem podatkowym,
- 5) dostosować urządzenia, pomieszczenia i naczynia, o których mowa w pkt 3, do nakładania zabezpieczeń urzędowych, a ponadto dostarczyć potrzebną ilość plomb, laku lub masy plastycznej do pieczęci oraz inne materiały do nałożenia zabezpieczeń urzędowych,
- 6) posiadać legalizowane przyrządy pomiarowe, odczynniki i sprzęt techniczny, niezbędne do kontroli

ilości i jakości surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych,

- 7) zgłaszać urzędowi kontroli skarbowej albo komórce stałego nadzoru informacje o terminach czynności, o których mowa w art. 35b ust. 2 pkt 1—3,
- 8) przeprowadzać czynności, o których mowa w art. 35b ust. 2 pkt 1—3, w obecności pracownika szczególnego nadzoru podatkowego,
- 9) prowadzić dokumentację, o której mowa w art. 35b ust. 2 pkt 4, związaną z prowadzeniem działalności objętej szczególnym nadzorem podatkowym,
- 10) dokonać zamknięcia prowadzonej dokumentacji, o której mowa w art. 35b ust. 2 pkt 4, na żądanie pracownika szczególnego nadzoru podatkowego w celu umożliwienia porównania rzeczywistego stanu zapasów ze stanem ewidencyjnym,
- 11) zgłaszać w terminie 2 dni urzędowi kontroli skarbowej albo komórce stałego nadzoru przypadki zniszczenia lub kradzieży wyrobów objętych szczególnym nadzorem podatkowym bądź znaków skarbowych akcyzy,
- 12) zgłaszać bezzwłocznie urzędowi kontroli skarbowej albo komórce stałego nadzoru przypadki zdarzeń związanych z działaniem lub stanem urządzeń, pomieszczeń i naczyni, o których mowa w pkt 3, wskazujących na niebezpieczeństwo strat lub zniszczenia wyrobów akcyzowych objętych szczególnym nadzorem podatkowym.

2. Za stan pomieszczeń, urządzeń i naczyni służących do wykonywania działalności w zakresie, o którym mowa w art. 35b ust. 1, oraz za stan nałożonych na nie zabezpieczeń urzędowych odpowiedzialny jest podmiot podlegający szczególnemu nadzorowi podatkowemu.

3. Koszty związane z realizacją obowiązków określonych w ust. 1 obciążają podmioty podlegające szczególnemu nadzorowi podatkowemu.

Art. 35f. 1. Podmioty podejmujące działalność w zakresie, o którym mowa w art. 35b ust. 1, podlegają przed rozpoczęciem jej prowadzenia urzędowemu sprawdzeniu przez pracowników szczególnego nadzoru podatkowego.

2. Urzędowemu sprawdzeniu podlegają również podmioty prowadzące działalność w zakresie, o którym mowa

w art. 35b ust. 1, po przerwie w tej działalności trwającej dłużej niż 3 miesiące, a także na żądanie urzędu kontroli skarbowej.

3. Urzędowe sprawdzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, polega na przeprowadzeniu czynności sprawdzających w celu ustalenia, czy zostały zapewnione warunki i środki do sprawnego przeprowadzania czynności kontrolnych, o których mowa w art. 35b ust. 2.

Art. 35g. 1. Rozpoczęcie produkcji lub obrotu wyrobami objętymi szczególnym nadzorem podatkowym bez przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w art. 35f ust. 1 i 2, stanowi wytwarzanie lub obrót, o którym mowa w art. 29 pkt 4 Kodeksu karnego skarbowego.

2. Wyroby będące przedmiotem produkcji lub obrotu, o którym mowa w ust. 1, podlegają przypadkowi zgodnie z przepisami Kodeksu karnego skarbowego.

Art. 35h. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) wyroby akcyzowe, które w związku z wykonywaniem działalności w zakresie, o którym mowa w art. 35b ust. 1 pkt 1, są objęte szczególnym nadzorem podatkowym,
- 2) zakres i szczegółowe zasady wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego w stosunku do poszczególnych wyrobów podlegających temu nadzorowi,
- 3) zakres i szczegółowe zasady wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego przy oznaczaniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy,
- 4) szczegółowe zasady wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego, w zakresie określonym w art. 35b ust. 1 pkt 2,
- 5) wzory upoważnień, o których mowa w art. 35c ust. 2,
- 6) szczegółowe zasady sprawowania stałego nadzoru, a także zasady kontroli doraźnych i okresowych,
- 7) szczegółowe zasady i tryb pobierania próbek, o których mowa w art. 35d ust. 1 pkt 2,
- 8) szczegółowe zasady i tryb nakładania zabezpieczeń urzędowych, o których mowa w art. 35d ust. 1 pkt 3, oraz rodzaje lub formy tych zabezpieczeń,
- 9) tryb dokonywania i zakres zgłoszeń, o których mowa w art. 35e ust. 1 pkt 1, 7, 11 i 12,
- 10) szczegółowy zakres przygotowywania i oznaczania pomieszczeń,

urządzeń i naczyń, o których mowa w art. 35e ust. 1 pkt 3,

- 11) zakres i szczegółowe zasady urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w art. 35f ust. 1 i 2.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych powinien uwzględnić w szczególności:

- 1) wyroby akcyzowe o szczególnym znaczeniu dla budżetu państwa oraz wyroby podlegające obowiązkowi oznaczania znakami skarbowymi akcyzy,
- 2) zróżnicowanie form i sposobów wykonywania nadzoru oraz zakresu wymagań, które powinny zostać spełnione przez podmioty podlegające temu nadzorowi — w zależności od rodzaju podmiotu, rodzaju wykonywanej działalności oraz grupy wyrobów objętych szczególnym nadzorem podatkowym,
- 3) zapewnienie skuteczności i sprawności sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) niektóre rodzaje prowadzonej dokumentacji, o której mowa w art. 35b ust. 2 pkt 4, jej wzory, a także szczegółowe zasady jej przygotowania i prowadzenia — uwzględniając zakres dokumentacji nieodzownej do wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego,
- 2) tryb niszczenia wyrobów objętych szczególnym nadzorem podatkowym w przypadku stwierdzenia ich nieprzydatności do spożycia, dalszego przerobu lub zużycia — w sposób zapewniający skuteczną kontrolę tej czynności,
- 3) szczegółowe zasady i warunki przyjmowania, magazynowania, wydawania i przewożenia wyrobów objętych szczególnym nadzorem podatkowym — w sposób zapewniający stałą i skuteczną kontrolę ilości i jakości wyrobów.”;

37) w art. 36:

- a) w ust. 1 wyrazy „w art. 2 ust. 1 pkt 5 i art. 3” zastępuje się wyrazami „w art. 2 ust. 1 pkt 2a, 5 i 8 oraz w art. 3”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W celu wykrycia przestępstw:

- 1) skarbowych, jeżeli wartość przedmiotu czynu lub uszczuplenie należności publicznonprawnej przekraczają pięćdziesięciokrotną wysokość najniższego wynagro-

dzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,

- 2) przeciwko obrotowi gospodarczemu, określonych w art. 297—306 Kodeksu karnego, powodujących szkodę majątkową lub skierowanych przeciwko mieniu, jeżeli wysokość szkody lub wartość mienia przekracza pięćdziesięciokrotną wysokość najniższego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,
- 3) przyjmowania lub wręczania korzyści majątkowej w związku z pełnioną funkcją publiczną lub funkcją związaną ze szczególną odpowiedzialnością,
- 4) ściganych na mocy umów i porozumień międzynarodowych

— sąd okręgowy na pisemny wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej złożony po uzyskaniu zgody Prokuratora Generalnego może, w drodze postanowienia, zarządzić, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, stosowanie środków technicznych umożliwiających w sposób niejawnny uzyskiwanie informacji oraz utrwalanie śladów i dowodów.”,

c) w ust. 6 po wyrazach „operacyjno-rozpoznawczych” dodaje się wyrazy „, określonych w ust. 3.”;

38) po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„Art. 36a. 1. Dane identyfikujące abonenta sieci telekomunikacyjnej lub zakończenia sieci, między którymi wykonano połączenie, oraz dane dotyczące uzyskania próby połączenia między określonymi zakończeniami sieci, a także okoliczności i rodzaj wykonywanego połączenia, mogą być ujawnione kontroli skarbowej oraz przez nią przetwarzane — wyłącznie w celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw.

2. Ujawnienie danych, o których mowa w ust. 1, następuje na pisemny wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.
3. Operatorzy sieci telekomunikacyjnych są obowiązani udostępnić dane, o których mowa w ust. 1, pracownikom wskazanym we wniosku Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.
4. Ujawnienie danych, o których mowa w ust. 1, może nastąpić za pomocą sieci telekomunikacyjnej.
5. Materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych na podstawie ust. 2, które nie zawierają informacji mających znaczenie dla postępowania kontrolnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo lub wykroczenie skarbowe, podlegają niezwłocznemu komisijnemu i protokolarnemu zniszczeniu.”;

39) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej zapewnia ochronę form i metod wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, własnych obiektów i danych identyfikujących pracowników i inspektorów. Udzielenie informacji dotyczących czynności operacyjno-rozpoznawczych może nastąpić wyłącznie na żądanie sądu lub prokuratora, skierowane z powodu uzasadnionego podejrzenia popełnienia, w związku z prowadzonymi czynnościami operacyjno-rozpoznawczymi, przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego, z zastrzeżeniem zachowania zasad określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych lub o ochronie informacji stanowiących tajemnicę skarbową.

2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych pracownicy operacyjni mogą posługiwać się dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych ich identyfikujących oraz środków, którymi posługują się przy wykonywaniu zadań służbowych.

3. Organy administracji publicznej obowiązane są do udzielania wywiadów skarbowemu, w granicach swojej właściwości, niezbędnej pomocy w zakresie wydawania i zabezpieczania dokumentów, o których mowa w ust. 2.

4. Pracownikom operacyjnym przysługuje prawo do stosowania środków przymusu bezpośredniego oraz posiadania i użycia broni palnej. Art. 11d—11f oraz art. 11g ust. 2 stosuje się odpowiednio.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia, rodzaje, tryb wydawania i sposób posługiwania się i przechowywania dokumentów, o których mowa w ust. 2, uwzględniając cel wydania, zapewnienie ich ochrony oraz wyjątkowe przesłanki ich użycia.”;

40) w art. 38:

a) w ust. 1 wyrazy „postępowanie kontrolne” zastępuje się wyrazami „czynności kontrolne”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do wyłączenia inspektora stosuje się odpowiednio art. 130 ustawy — Ordynacja podatkowa.”,

c) w ust. 3:

— w zdaniu wstępnym wyrazy „pracownikom urzędu kontroli” zastępuje się wyrazami „upoważnionym pracownikom”,

— skreśla się pkt 4—7;

41) w art. 42 w ust. 3 wyrazy „o pracownikach urzędów państwowych” zastępuje się wyrazami „o służbie cywilnej”;

42) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. W sprawach z zakresu stosunku pracy, nieuregulowanych w niniejszej ustawie, do inspektorów stosuje się przepisy ustawy o służbie cywilnej, a do innych pracowników urzędów kontroli skarbowej odpowiednio przepisy ustawy o służbie cywilnej lub ustawy o pracownikach urzędów państwowych.”

Art. 4. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 1991 r. Nr 36, poz. 161, z 1992 r. Nr 20, poz. 78, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, z 1995 r. Nr 85, poz. 426, z 1996 r. Nr 43, poz. 189 i Nr 146, poz. 680, z 1997 r. Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 943 i 944, z 1998 r. Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 114, poz. 1193, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 76, poz. 809, Nr 98, poz. 1068, Nr 123, poz. 1353 i Nr 125, poz. 1368 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365 i Nr 74, poz. 676) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. W stosunku do dyrektora izby celnej nadzór nad egzekucją należności pieniężnych sprawuje dyrektor izby skarbowej, właściwej ze względu na siedzibę tego dyrektora izby celnej.”

2) w art. 155a w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) organ kontroli skarbowej,”

Art. 5. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 i Nr 86, poz. 958, z 2001 r. Nr 125, poz. 1371 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365 i Nr 74, poz. 676) w art. 13 w ust. 3 w pkt 1 po wyrazach „urzędów celnych i izb celnych” dodaje się wyrazy „, jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej”.

Art. 6. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. Nr 78, poz. 462, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1993 r. Nr 12, poz. 52, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 124, poz. 583, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2001 r. Nr 45, poz. 498, Nr 106, poz. 1149 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676) w art. 11a w ust. 3 wyrazy „Inspekcji Celnej” zastępuje się wyrazami „pracowników kontroli skarbowej”.

Art. 7. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 74,

poz. 676) w art. 30 w ust. 1 w pkt 5 wyrazy „organom Inspekcji Celnej” zastępuje się wyrazami „funkcjonariuszom celnym”.

Art. 8. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. Nr 106, poz. 489, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 110, poz. 1189) w art. 5:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W ramach programów pilotażowych wprowadzonych w celu potwierdzenia przydatności rozwiązań organizacyjnych usprawniających działanie administracji skarbowej i celnej organy podległe ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych wykonują zadania należące do właściwości rzeczowej i miejscowej innych organów podległych temu ministrowi.

1b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, na czas określony program pilotażowy, o którym mowa w ust. 1a, określając rodzaje zadań wykonywanych przez organy objęte programem, a także miejsce ich wykonywania lub terytorialny zasięg działania tych organów oraz czas trwania pilotażu, biorąc w szczególności pod uwagę sprawdzenie możliwości usprawnienia pracy urzędów i obsługi podatników.”

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określa, w drodze rozporządzenia, terytorialny zasięg działania oraz siedziby urzędów i izb skarbowych. W rozporządzeniu tym może zostać ustalony terytorialny zasięg działania określonego urzędu skarbowego — wyłącznie w sprawach niektórych kategorii podatników — obejmujący terytorialny zasięg działania innego urzędu skarbowego, uwzględniając potrzeby właściwego zorganizowania wykonywania zadań, zwłaszcza z zakresu poboru podatków oraz sprawnej obsługi podatnika.”

Art. 9. W ustawie z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. z 2001 r. Nr 75, poz. 802, Nr 89, poz. 972, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 128, poz. 1403 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Organy celne mogą zbierać i wykorzystywać w celu realizacji ustawowych zadań informacje, w tym dane osobowe, oraz przetwarzać je w rozumieniu przepisów o ochronie danych osobowych, także bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą. Administrator danych jest obowiązany udostępnić dane na podstawie imiennego upoważnienia organu celnego, okazanego przez funkcjonariusza celnego wraz z legitymacją służbową. Informacja o udostępnieniu tych danych podlega ochronie zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.”

- 2) w art. 190¹⁴ w § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) za strefę nadgraniczną — uważa się obszar przylegający po obydwu stronach granicy Rzeczypospolitej Polskiej o szerokości 15 kilometrów oraz cały obszar gmin, których chociażby część położona jest w tym obszarze.”;
- 3) w art. 262¹ w § 1 po wyrazach „dyrektora izby celnej” dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem art. 278 § 3,”;
- 4) po art. 263 dodaje się art. 263¹ w brzmieniu:
„Art. 263¹. § 1. Organy celne przestrzegają z urzędu swojej właściwości miejscowej i rzeczowej.
§ 2. Właściwość miejscowa i rzeczowa organów celnych jest ustalana z uwzględnieniem również zakresu zadań i terytorialnego zasięgu działania tych organów określonych na podstawie przepisów odrębnych, a w szczególności przepisów o wprowadzeniu programów pilotażowych, o których mowa w art. 5 ust. 1a i 1b ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. Nr 106, poz. 489, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804).”;
- 5) w art. 277¹:
a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,
b) dodaje się § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Ponadto organ celny może zatrzymać pojazd lub inny środek przewozowy i dokonać kontroli rodzaju paliwa, poprzez pobranie próbek paliwa ze zbiornika pojazdu lub innego środka przewozowego. W razie stwierdzenia nieprawidłowości organ celny sporządza protokół i przekazuje go właściwym organom.”;
- 6) w art. 277¹⁰ § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Zatrzymanie środków transportu może być dokonane tylko przez umundurowanych funkcjonariuszy celnych znajdujących się w pobliżu oznakowanego pojazdu służbowego.”;
- 7) po art. 277¹⁸ dodaje się nowe tytuły IXb i IXc w brzmieniu:

„TYTUŁ IXb

Czynności operacyjno-rozpoznawcze

Art. 277¹⁹. W celu ustalenia zgodności z przepisami prawa przywozu towarów na polski obszar celny oraz wywozu towarów z tego obszaru organy celne organizują i realizują czynności operacyjno-rozpoznawcze.

Art. 277²⁰. § 1. Czynności operacyjno-rozpoznawcze organów celnych polegają na uzyskiwaniu, gromadzeniu, przetwarzaniu i sprawdzaniu w sposób jawny lub niejawnym informacji doty-

czących wymiany towarowej z zagranicą, jeżeli zachodzi przypuszczenie narażenia interesów i praw majątkowych Skarbu Państwa albo konieczność uzyskania rozpoznania w tym zakresie.

§ 2. Organy celne są uprawnione do korzystania z informacji gromadzonych przez organy uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych na podstawie odrębnych ustaw, w tym również z danych zgromadzonych w formie zapisu informatycznego, z zachowaniem zasad określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych lub informacji stanowiących tajemnicę skarbową.

§ 3. Zabronione jest udzielanie informacji uzyskanych w wyniku czynności operacyjno-rozpoznawczych osobom i instytucjom innym niż sąd i prokurator lub organy uprawnione na mocy odrębnych ustaw do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych albo wykorzystywanie tych informacji w celu innym niż ściganie przestępstw i wykroczeń lub przeprowadzenie kontroli celnej.

§ 4. Przepisu § 3 nie stosuje się, jeżeli zatajenie informacji prowadziłoby do zagrożenia życia, zdrowia lub wolności człowieka albo gdy ustawa lub zawarta przez Rzeczpospolitą Polską umowa międzynarodowa nakłada obowiązek udzielenia takich informacji określonemu organowi.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zapewnia ochronę form i metod wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych.

Art. 277²¹. § 1. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych w celu wykrycia przestępstw:

1) skarbowych polegających na uszczupleniu należności publicznonoprawnej dużej wartości albo gdy wartość przedmiotu czynu zabronionego jest duża,

2) przeciwko obrotowi gospodarczemu, jeżeli mogą spowodować znaczną szkodę majątkową,

3) ściganych na mocy umów i porozumień międzynarodowych

albo w celu ustalenia tożsamości osób uczestniczących w tych przestępstwach lub przejęcia przedmiotów przestępstwa, minister właściwy do spraw finansów publicznych przed wszczęciem postępowania

karnego bądź postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe może zarządzić niejawnie nadzorowanie przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, jeżeli nie stworzy zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego.

§ 2. O wydanym w trybie § 1 zarządzeniu należy niezwłocznie poinformować Prokuratora Generalnego, którego także informuje się o przebiegu i wynikach podjętych czynności. Prokurator Generalny może nakazać zaniechanie tych czynności.

§ 3. Stosownie do zarządzenia, o którym mowa w § 1, organy i instytucje państwowe są obowiązane dopuścić do dalszego przewozu przesyłki zawierające przedmioty przestępstwa w stanie nienaruszonym lub po ich usunięciu albo zastąpieniu w całości lub części.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określa, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w § 1, oraz sposób dokumentowania czynności operacyjno-rozpoznawczych uwzględniając zapewnienie zachowania porządku publicznego oraz możliwość podjęcia czynności niejawnych dopiero w wypadku, gdy inne środki okazały się bezskuteczne albo zachodzi wysokie prawdopodobieństwo ich nieskuteczności lub nieprzydatności do ustalenia zgodności z prawem przywozu lub wywozu towarów.

Art. 277²². § 1. Funkcjonariusze celni przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych mogą korzystać z pomocy osób niezatrudnionych w administracji celnej.

§ 2. Dane o osobach, o których mowa w § 1, mogą być ujawnione wyłącznie na żądanie sądu w wypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez te osoby przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego.

§ 3. Tworzy się fundusz operacyjny, którym dysponuje minister właściwy do spraw finansów publicznych. Środki na ten fundusz są corocznie zapewniane w budżecie państwa w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

§ 4. Za udzielenie pomocy, o której mowa w § 1, może być przyznane wynagrodzenie z funduszu, o którym mowa w § 3.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia, formy, metody, tryb i warunki wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, mając w szczególności na uwadze zapewnienie możliwie najmniejszej dolegliwości tych czynności oraz sposób pokrywania z funduszu operacyjnego ich kosztów, z uwzględnieniem wynagrodzeń, o których mowa w § 4.

Art. 277²³. § 1. Czynności, o których mowa w art. 277²⁰—277²², wykonują funkcjonariusze celni zatrudnieni w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych administracji celnej.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia, wykaz wyodrębnionych komórek organizacyjnych, o których mowa w § 1, tryb naboru do nich oraz sposób i zakres szkoleń, uwzględniając potrzeby wynikające z konieczności zapewnienia właściwej realizacji zadań ustawowych.

TYTUŁ IXc

Zasady użycia środków przymusu bezpośredniego

Art. 277²⁴. § 1. Funkcjonariusze celni mogą stosować środki przymusu bezpośredniego wobec osób niepodporządkowujących się ich poleceniom wydanym w celu realizacji zadań ustawowych.

§ 2. Środki przymusu bezpośredniego mogą być użyte wyłącznie w zakresie niezbędnym do osiągnięcia podporządkowania się poleceniom, o których mowa w § 1, lub do skutecznego odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na funkcjonariusza celnego.

§ 3. Dopuszczalne jest stosowanie tylko takich środków przymusu bezpośredniego, które odpowiadają potrzebom wynikającym z istniejącej sytuacji, i pod warunkiem, że w inny sposób nie można skutecznie oraz bezpiecznie wykonać czynności służbowych.

Art. 277²⁵. § 1. Funkcjonariusze celni są uprawnieni do stosowania następujących

środków przymusu bezpośrednio:

- 1) użycia siły fizycznej,
- 2) użycia indywidualnych technicznych i chemicznych środków lub urządzeń przeznaczonych do obezwładniania i konwojowania osób albo do zatrzymywania oraz unieruchamiania pojazdów mechanicznych i innych środków przewozowych.

§ 2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje oraz warunki i sposoby użycia środków przymusu bezpośredniego, a także sposób wyposażania funkcjonariuszy celnych w środki, o których mowa w § 1 pkt 2, uwzględniając zapewnienie możliwie najmniejszej dolegliwości dla osób.”;

8) w art. 278:

- a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,
- b) dodaje się § 2 i 3 w brzmieniu:

„§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, dyrektora izby celnej do prowadzenia w pierwszej instancji postępowań w sprawach, o których mowa w art. 5 § 1, w art. 5¹ § 1 i w art. 257 § 2, 3 i 4. Rozporządzenie powinno szczegółowo określać zakres spraw, które może prowadzić dyrektor izby celnej, uwzględniając potrzebę zapewnienia jednolitości rozstrzygnięcia spraw w tych postępowaniach.

§ 3. W wypadku, o którym mowa w § 2, od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez dyrektora izby celnej służy odwołanie do ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”

Art. 10. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872, z 1999 r. Nr 106, poz. 1216, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 483 i Nr 53, poz. 649, z 2001 r. Nr 27, poz. 298, Nr 106, poz. 1149, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1371, Nr 129, poz. 1444 i Nr 130, poz. 1452 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 74, poz. 676) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w pkt 37 po wyrazach „Straż Graniczną” dodaje się wyrazy „, kontrolę skarbową, Służbę Celną”;
- 2) w art. 6 w ust. 1 po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu: „3b) umundurowany inspektor kontroli skarbowej lub funkcjonariusz celny,”;
- 3) w art. 39 w ust. 2 w pkt 5 po wyrazach „Straży Granicznej” dodaje się wyrazy „, inspektora kontroli skarbowej, funkcjonariusza celnego”;

4) w art. 53 w ust. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu:

- „5a) kontroli skarbowej,
- 5b) Służby Celnej,”;

5) w art. 66 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określają, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne pojazdów specjalnych i używanych do celów specjalnych Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, kontroli skarbowej, Służby Celnej, Służby Więziennej i straży pożarnej.”;

6) w art. 68 w ust. 11 w pkt 3 po wyrazach „Straży Granicznej” dodaje się przecinek i wyrazy „kontroli skarbowej, Służby Celnej”;

7) w art. 76 w ust. 3 po wyrazach „Straży Granicznej” dodaje się przecinek i wyrazy „kontroli skarbowej, Służby Celnej”;

8) w art. 80c w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) organom kontroli skarbowej i organom celnym,”;

9) w art. 100c w ust. 1 dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) organom celnym.”

Art. 11. W ustawie z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2001 r. Nr 127, poz. 1400 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676 i Nr 81, poz. 731) w art. 75d w ust. 2 skreśla się pkt 6.

Art. 12. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15:

- a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,
- b) dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Właściwość rzeczowa i miejscowa jest ustalana z uwzględnieniem również zakresu zadań i terytorialnego zasięgu działania organów podatkowych, określonych na podstawie odrębnych przepisów, w szczególności przepisów o wprowadzeniu programów pilotażowych, o których mowa w art. 5 ust. 1a i 1b ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. Nr 106, poz. 489, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804).”;

2) w art. 299 w § 3 skreśla się pkt 2.

Art. 13. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 82,

poz. 928, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 550, Nr 62, poz. 718, Nr 70, poz. 816, Nr 73, poz. 852, Nr 109, poz. 1158 i Nr 122, poz. 1314 i 1321, z 2001 r. Nr 3, poz. 18, Nr 5, poz. 43 i 44, Nr 42, poz. 475, Nr 63, poz. 634, Nr 73, poz. 761, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 102, poz. 1116, Nr 113, poz. 1207, Nr 115, poz. 1229, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1371, Nr 126, poz. 1382, Nr 129, poz. 1441, Nr 130, poz. 1450 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 71, poz. 655 i Nr 74, poz. 676) w art. 8 skreśla się ust. 3.

Art. 14. W ustawie z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami (Dz. U. Nr 157, poz. 1026, z 1999 r. Nr 55, poz. 587 i Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 119, poz. 1250 oraz z 2001 r. Nr 29, poz. 320 i Nr 42, poz. 472) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. Obowiązki uzyskania pozwolenia nie podlegają towary zwolnione od cła na podstawie art. 190¹—190⁴³ i art. 194 Kodeksu celnego.”

Art. 15. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. Nr 80, poz. 872 i Nr 128, poz. 1407 oraz z 2002 r. Nr 37, poz. 329 i Nr 41, poz. 365) w załączniku do ustawy skreśla się pkt 15.

Art. 16. W ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462, z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298, Nr 56, poz. 580, Nr 110, poz. 1189, Nr 123, poz. 1353 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676) w art. 14:

- a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „inspekcji celnej i”,
- b) w ust. 5 w pkt 2 skreśla się wyrazy „inspekcji celnej i”.

Art. 17. W ustawie z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365) w art. 1:

- a) w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) rozpoznawanie, wykrywanie, zwalczanie i zapobieganie przestępstw i wykroczeń związanych z wprowadzaniem na polski obszar celny oraz wyprawianiem z polskiego obszaru celnego towarów objętych ograniczeniami lub zakazami, w szczególności takich jak: odpady szkodliwe, substancje chemiczne, materiały jądrowe i promieniotwórcze, środki odurzające i substancje psychotropowe oraz broń, amunicja, materiały wybuchowe i technologie objęte kontrolą międzynarodową, a także przestępstw naruszających prawa ochrony dóbr kultury i własności intelektualnej,”

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Czynności związane z realizacją zadań określonych w art. 1 ust. 2 wykonuje się, podejmując czynności operacyjno-rozpoznawcze i kontrolne zgodnie z przepisami Kodeksu celnego oraz prowadząc postępowanie przygotowawcze zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania karnego i Kodeksu karnego skarbowego.”

Art. 18. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. — Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930, z 2000 r. Nr 60, poz. 703 i Nr 62, poz. 717, z 2001 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 106, poz. 1149 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365 i Nr 74, poz. 676) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 53:

- a) w § 37 skreśla się pkt 4,

- b) w § 39:

- w pkt 1 skreśla się wyrazy „a jeżeli dochodzenie prowadzi funkcjonariusz Inspekcji Celnej — Generalny Inspektor Celny,”

- w pkt 3 skreśla się wyrazy „Generalny Inspektor Celny albo”;

- 2) w art. 118:

- a) w § 1 skreśla się pkt 4,

- b) dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Czynności procesowe organu, o którym mowa w § 1 pkt 3, mogą wykonywać również upoważnieni funkcjonariusze celni pełniący służbę w izbie celnej, której podlega urząd celny.”;

- 3) w art. 133 w § 1:

- a) w pkt 1 skreśla się wyrazy „a w sprawach ujawnionych w zakresie swego działania przez Inspekcję Celną — funkcjonariusz tej Inspekcji,”

- b) w pkt 2 skreśla się wyrazy „a w tych sprawach ujawnionych w zakresie swego działania przez urząd kontroli skarbowej — inspektor kontroli skarbowej.”,

- c) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) inspektor kontroli skarbowej — w sprawach, ujawnionych w zakresie działania kontroli skarbowej, o których mowa w pkt 1 i 2.”;

- 4) w art. 150:

- a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Czynność, o której mowa w art. 75 § 2 Kodeksu postępowania karnego, jest dokonywana przez Policję, Straż Graniczną, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, inspektora kontroli skarbowej lub Żandarmerię Wojskową, a gdy dochodzenie jest prowadzone przez inny niż inspektor kontroli skarbowej finansowy organ dochodzenia — przez Policję na żądanie tego organu.”,

- b) w § 4 po wyrazach „Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego” dodaje się przecinek i wyrazy „inspektora kontroli skarbowej”;

- 5) w art. 179:

- a) w § 1 skreśla się wyrazy „lub organ Inspekcji Celnej”,

- b) w § 3 skreśla się użyte dwukrotnie w różnych przypadkach wyrazy „lub organ Inspekcji Celnej”,

- c) w § 4 skreśla się wyrazy „lub organ Inspekcji Celnej”.

Art. 19. W ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł (Dz. U. Nr 116, poz. 1216,

z 2001 r. Nr 63, poz. 641 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 32, poz. 299, Nr 41, poz. 365 i Nr 74, poz. 676) w art. 14 w ust. 1 skreśla się wyrazy „a także organy inspekcji celnej”.

Art. 20. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 119, poz. 1250, z 2001 r. Nr 154, poz. 1789 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365 i Nr 74, poz. 676) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w pkt 11 skreśla się wyrazy „oraz Generalnego Inspektora Celnego”;
- 2) w art. 29 w ust. 2 skreśla się wyrazy „oraz Generalny Inspektor Celny”.

Art. 21. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz. U. Nr 110, poz. 1189 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 81, poz. 831) w art. 19 skreśla się pkt 4.

Art. 22. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. Nr 123, poz. 1353 i Nr 154, poz. 1800) w art. 14:

- a) w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „Inspekcją Celną” zastępuje się wyrazami „organami celnymi”,
- b) w ust. 2 wyrazy „Inspekcją Celną” zastępuje się wyrazami „organami celnymi”.

Art. 23. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. Nr 125, poz. 1371 i z 2002 r. Nr 25, poz. 253) w art. 67 w ust. 1 wyrazy „Inspekcją Celną” zastępuje się wyrazami „inspektorami kontroli skarbowej”.

Art. 24. 1. Postępowania kontrolne wszczęte i niezakończone przez organy Inspekcji Celnej oraz inspektorów kontroli skarbowej jako organy kontroli skarbowej przed dniem wejścia w życie ustawy przejmują organy kontroli skarbowej, właściwe miejscowo dla siedziby likwidowanego organu, z tym że do postępowań wszczętych przez organy Inspekcji Celnej stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 31. Wszystkie już podjęte w postępowaniu czynności pozostają w mocy.

2. Obowiązki i uprawnienia Generalnego Inspektora Celnego jako strony w sprawach, w których w dniu wejścia w życie ustawy przysługuje lub została wniesiona skarga do sądu administracyjnego, przejmuje Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej.

3. Postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe wszczęte i niezakończone przez funkcjonariuszy Inspekcji Celnej przed dniem wejścia w życie ustawy przejmowane są przez inspektorów kontroli skarbowej.

4. Przyjęte i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy sprawy skarg i wniosków podlegające

rozpatrzeniu przez organy Inspekcji Celnej w trybie Działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego przejmują odpowiednio właściwe organy kontroli skarbowej.

5. Wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy postępowania w sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy Inspekcji Celnej i pracowników zatrudnionych w regionalnych inspektoratach celnych rzeczniczy dyscyplinarni i komisje dyscyplinarne przekazują odpowiednio rzecznikom dyscyplinarnym albo komisjom dyscyplinarnym jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej. Postępowania w takich sprawach wobec pracowników i funkcjonariuszy zatrudnionych w Generalnym Inspektoracie Celnym przejmuje rzecznik dyscyplinarny i komisja dyscyplinarna Ministerstwa Finansów.

6. Sprawy wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy przez organy Inspekcji Celnej inne niż określone w ust. 1—5 przejmuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

7. Prawa i obowiązki Generalnego Inspektora Celnego wynikające z umów i porozumień, w tym międzynarodowych, przejmuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Art. 25. 1. Z dniem 1 lipca 2002 r. przechodzą w stan likwidacji urzędy, o których mowa w art. 2 ust. 2. Likwidację urzędów prowadzi się pod ich dotychczasową nazwą z dodatkiem „w likwidacji”.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych powoła, w drodze zarządzenia, likwidatora urzędów obsługujących znoszone organy Inspekcji Celnej oraz określi:

- 1) tryb i warunki likwidacji urzędów,
- 2) zakres zadań i uprawnień likwidatora.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni w zarządzeniu przekazanie dokumentacji właściwym organom oraz inne działania zapewniające sprawne przeprowadzenie likwidacji.

Art. 26. 1. Nieruchomości pozostające w trwałym zarządzie Inspekcji Celnej przechodzą nieodpłatnie w trwałe zarząd urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do innego mienia pozostającego w zarządzie i używaniu Inspekcji Celnej.

3. Należności i zobowiązania Inspekcji Celnej stają się należnościami i zobowiązaniami ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 27. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy urzędów, o których mowa w art. 2 ust. 2, stają się odpowiednio pracownikami urzędów kontroli skarbowej, właściwych miejscowo dla siedziby likwidowanego organu, a pracownicy zatrudnieni w Generalnym Inspektoracie Celnym stają się pracownikami Ministerstwa Finansów.

2. Kierownicy urzędów, o których mowa w art. 2 ust. 2, w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy, są obowiązani zawiadomić na piśmie pracowników o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunków pracy. Przepisy art. 23¹ § 4 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

3. Stosunki pracy z pracownikami, o których mowa w ust. 1, wygasają po upływie 3 miesięcy od dnia przejścia do nowego urzędu, jeżeli przed upływem tego terminu nie zostaną im zaproponowane nowe warunki pracy i płacy albo w razie nieprzyjęcia nowych warunków pracy lub płacy, zaproponowanych im we wskazanym terminie.

4. Osobom, o których mowa w ust. 1, przez okres 3 miesięcy przysługuje wynagrodzenie w wysokości nie niższej od dotychczasowego.

5. Wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem może nastąpić za wypowiedzeniem.

6. W przypadku wygaśnięcia stosunku pracy, o którym mowa w ust. 3, lub wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 5, pracownikom przysługują świadczenia przewidziane dla pracowników, z którymi stosunki pracy rozwiązuje się z powodu likwidacji urzędu.

7. Przepisów ust. 2 zdanie drugie oraz ust. 3 i 5 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2001 r. Nr 102, poz. 1116, Nr 111, poz. 1194, Nr 128, poz. 1403 i Nr 154, poz. 1800).

8. Funkcjonariusze Inspekcji Celnej stają się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy inspektorami kontroli skarbowej. Dodatek skarbowy określony w art. 40 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 3, przysługuje od dnia przyjęcia nowych warunków pracy i płacy.

9. W szczególnych przypadkach, w celu zapewnienia ciągłości prowadzonych przez Inspekcję Celną postępowań, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej może powołać na stanowisko wicedyrektora urzędu kontroli skarbowej kierownika lub zastępcę kierownika jednostki organizacyjnej Inspekcji Celnej.

10. Inspektorzy, o których mowa w ust. 8, są zobowiązani w terminie roku od dnia wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 11, do złożenia uzupełniającego egzaminu kwalifikacyjnego. Przepis art. 42 ust. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w art. 3, stosuje się odpowiednio.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb składania uzupełniającego egzaminu kwalifikacyjnego dla inspektorów, o których mowa w ust. 8, uwzględniając zakres zadań kontroli skarbowej.

Art. 28. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, dokona przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych między częściami, działami i rozdziałami bu-

dżetu państwa w zakresie dotyczącym Generalnego Inspektoratu Celnego oraz określi limity zatrudnienia i kwoty wynagrodzeń w podziale na części i działy budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych, wynikającego z ustawy budżetowej.

2. Do przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się ograniczeń wynikających z art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 46, poz. 499, Nr 88, poz. 961, Nr 98, poz. 1070, Nr 100, poz. 1082, Nr 102, poz. 1116, Nr 125, poz. 1368 i Nr 145, poz. 1623 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 363 i 365 i Nr 74, poz. 676).

Art. 29. 1. Środki finansowe, określone w art. 36 ustawy, o której mowa w art. 31, uzyskane po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przeznaczają się na usprawnienie funkcjonowania jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej oraz na nagrody dla byłych funkcjonariuszy Inspekcji Celnej, którzy bezpośrednio przyczynili się do uzyskania dodatkowych wpływów należności budżetowych lub ujawnienia przestępstw.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, określi sposób gospodarowania oraz rozdysponowania środków i przyznawania nagród, o których mowa w ust. 1, zapewniając ochronę nabytych przez funkcjonariuszy uprawnień.

Art. 30. 1. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są z nią sprzeczne.

2. Realizacja czynności związanych z wykonywaniem zadań ustawowych do czasu wydania znaków identyfikacyjnych, określonych w art. 6 ust. 1a ustawy, o której mowa w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest uzależniona od ich okazania.

Art. 31. Traci moc ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. o Inspekcji Celnej (Dz. U. Nr 71, poz. 449, z 1998 r. Nr 137, poz. 886, z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 83, poz. 931 i Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 104, poz. 1103, z 2001 r. Nr 81, poz. 877, Nr 110, poz. 1189 i Nr 123, poz. 1353 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365 i Nr 74, poz. 676).

Art. 32. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2002 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 27 ust. 2, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia,
- 2) art. 2, który wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2002 r.,
- 3) art. 9 pkt 7 i art. 21, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.